

Lovforslagets Overgang til anden  
Behandling  
vedtoges uden Afstemning.

**Tang:** Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henbist til det samme Udvalg, som blev nedsat til at behandle Lovforslagene om Forebyggelsesmidler mod Utugt m. m. og om uøgte Børns Rettskrav.

Uden Forhandling og Afstemning  
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag  
til Lov om den offentlige Fred paa  
Folketirkens Helligdage samt paa  
Grundlovsdagen den 5te Juni og  
paa Valgdage.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp.  
2213 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

**Forslagsstilleren** (P. Holm): Det foreliggende Lovforslag er jo en gammel Bekjendt her i Thinget; jeg skal derfor foreløbig ikke indlede nogen stor Diskussion derom. Det er 4de Gang, jeg forelægger dette Lovforslag for Thingets Medlemmer. Da det blev forelagt her og kom til 1ste Behandling i 1886—87 i første Afdeling af Samlingen, fik det en gennemgaaende, grundig Behandling, og til den kan jeg henvise. Forslaget mødte den Gang, saavidt jeg kunde skjønne, i alt Fald fra alle Sider stor Velvillie. Den ærede Minister udtalte, at han var saa langt fra at ville stille sig uvillig overfor Forslaget, at han endog saa fandt det modent til at blive til Lov, og selv havde tænkt paa her i Thinget at ville forelægge et Forslag i Retning af det, som omtales i § 2. Der er jo imidlertid ikke fremkommet noget Forslag fra den ærede Minister derom, og jeg har derfor vedblivende indbragt mit Forslag her i Thinget. Jeg tror at kunne sige, at i den Tid, som ligger imellem, da jeg første Gang indbragte Lovforslaget her, og nu, er det blevet diskuteret Landet over og har været fulgt med megen Interesse. Jeg tror, at mange Medlemmer have haft Velilighed til at deltage i Diskussionen derom; mangfoldige ere de Anmodninger, som ere komne til mig om at gjøre mit Bedste for

at faae dette Lovforslag gennemført i den lovgivende Forsamling, dels fra Handlende og Næringsdrivende, som i høi Grad generes af, at de aldrig have en Fridag om Ugen saaledes som andre Mennesker, dels fra Arbeiderne, som længes efter at faae en Hviledag, og det forekommer Alle at være en Retfærdighedshandling, om denne Lov endelig en Gang kunde blive ført igjennem. De Næringsdrivendes Foreninger her i Kjøbenhavn bestjæftige sig for Diebliffet i høi Grad med Lovforslaget. Jeg har fra deres Side i stort Omfang modtaget Anmodninger om at gjøre mit Bedste for, at Lovforslaget kunde blive gennemført saa hurtig som muligt. Jeg er ikke blind for, at Lovforslaget har sine Mangler og griber ind paa mangfoldige Omraader, som ogsaa udtalt i Samlingen 1886—87. Jeg føler det imidlertid som min Overbevisning, at i en Forsamling som denne, der bestaar af Repræsentanter for hele Landet, og navnlig saa mange Repræsentanter for Landbostanden, maa man kunne komme ud over de Vanfeligheder, som man den Gang mente kunde være forbundne med at give en Lov for Helligdagsarbeidet. At det er vanskeligt at ordne dette paa Landet, er jeg fuldt paa det Reene med, og at der ogsaa med Hensyn til Vandbrugsprodukternes Indbringelse til Byen fremkommer store Kollisioner med Helligdagslovgivningen, vide vi jo Alle, der ere saa noie bekjendte med disse Forhold. Der maa kunne findes en Form, som kunde udtrykkes i Paragrafen saaledes, at der kunde ske Lettelse for dem, som nu lide under Helligdagslovgivningen uden at skade dem, som have Interesse af, at visse Arbeider ikke standses paa Helligdagene. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets enkelte Paragrafer, men haaber, at ærede Medlemmer ville lade sig lede af den Interesse for Lovforslaget, som har viist sig i Byerne, og som jeg er overbevist om er til Stede hele Landet over. Der er mange Lovforslag indbragte i denne Forsamling, som maatte ikke vinde overdreven Interesse hos den almindelige Befolkning — jeg tør derfor ikke sige, at de ere uden Interesse for den — men jeg tror at turde sige, at det er saa Lovforslag, som den almindelige Befolkning har interesseret sig mere levende for end netop for dette, fordi det staber Fritid, fordi det staber mere Arbeide, og fordi det i det Hele vil medføre Forhold, hvorved den vil føle sig tilfreds. Jeg haaber derfor, at Thinget og det eventuelle Udvalg vil gjøre sit Bedste for, at dette Lovforslag kan komme ud i denne Samling, og dermed anbefaler jeg dets Fremme.